ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 19ης Φεβρουαρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-369/03 P,

Forum des migrants de l'Union européenne, εκπροσωπούμενο από τον N. Crama, avocat,

αναιρεσείον,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 9 Απριλίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), Τ-217/01, Forum des migrants κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. II-1563), και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

καθής πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, A. Rosas, A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta και K. Schiemann, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott
γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Το Forum des migrants de l'Union européenne διαβίβασε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Ιουλίου 2003 αντίγραφο του δικογράφου, με το οποίο προτίθετο να ασκήσει, δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, T-217/01, Forum des migrants κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση). Το υπογεγραμμένο πρωτότυπο του δικογράφου της αναιρέσεως κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Ιουλίου 2003.

2 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως που είχε ασκήσει το αναιρεσείον κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Ιουλίου 2001, περί τερματισμού της κοινοτικής χρηματοοικονομικής συνδρομής που είχε χορηγηθεί σε αυτό βάσει του άρθρου Α0-3040 του κοινοτικού προϋπολογισμού.

3 Η αίτηση αναιρέσεως αναφέρει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση επιδόθηκε στον δικηγόρο του αναιρεσείοντος στις 12 Απριλίου 2003.

4 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία που διαβιβάστηκε από τη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, το αναιρεσείον δεν είχε επιλέξει τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο. Σύμφωνα με την απόδειξη παραλαβής που περιλαμβάνεται στη δικογραφία, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση επιδόθηκε στον δικηγόρο του αναιρεσείοντος με συστημένη επιστολή που κατατέθηκε στο ταχυδρομείο του Λουξεμβούργου στις 10 Απριλίου 2003. Στην εν λόγω απόδειξη δεν αναφέρεται ημερομηνία παραλαβής της ως άνω επιστολής.

5 Με έγγραφο της 28ης Ιουλίου 2003, η Γραμματεία του Δικαστηρίου επεσήμανε στο αναιρεσείον ότι η αίτηση αναιρέσεως είχε ασκηθεί εκπρόθεσμα και το κάλεσε να της γνωστοποιήσει αν μπορούσε να αποδείξει την ύπαρξη τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας που να αναστέλλει την προθεσμία ασκήσεως του ένδικου μέσου.

6 Με έγγραφο της 11ης Αυγούστου 2003, ο δικηγόρος του αναιρεσείοντος απάντησε ότι η σκοπιμότητα της ασκήσεως αναιρέσεως εξηρτάτο κατ' ουσίαν από τη συνέχεια που έδιδε η Επιτροπή στη σκέψη 39 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, με την οποία το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι η επίδικη απόφαση της Επιτροπής αφορούσε μόνο το έτος 2000. Η Επιτροπή, απαντώντας σε έγγραφο που της απηύθυνε το αναιρεσείον ήδη από τις 14 Απριλίου 2003 και με το οποίο την καλούσε να του γνωστοποιήσει τις προθέσεις της σχετικά με τη χορήγηση χρηματοοικονομικής συνδρομής για τα έτη 2001 και 2002, ανέφερε με επιστολή της, μόλις στις 19 Ιουνίου 2003, ότι δεν ήταν δυνατή η αναδρομική

χρηματοδότηση. Η επιστολή αυτή ήταν καθοριστική για τη λήψη αποφάσεως για την κατάθεση αιτήσεως αναιρέσεως. Επειδή οι διαχειριστές του αναιρεσείοντος είναι διασκορπισμένοι γεωγραφικά, η σύνταξη εντολής προς δικηγόρο δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί συντομότερα.

7 Σύμφωνα με το άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι, εν όλω ή εν μέρει, προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί, κατά πάσα στάση της δίκης, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, εν όλω ή εν μέρει, με αιτιολογημένη διάταξη.

8 Σύμφωνα με το άρθρο 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η προθεσμία ασκήσεως αναιρέσεως είναι δύο μήνες από της κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

9 Βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η δικονομική αυτή προθεσμία πρέπει να παρεκταθεί λόγω αποστάσεως κατά δέκα ημέρες κατ' αποκοπή.

10 Εφόσον το αναιρεσείον δεν όρισε τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο για τους σκοπούς της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου, η νομότυπη επίδοση της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως πρέπει, δυνάμει του άρθρου 44, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε με την κατάθεση της συστημένης επιστολής στο ταχυδρομείο του Λουξεμβούργου, δηλαδή στις 10 Απριλίου 2003.

11 Επομένως, η προθεσμία για την άσκηση αναιρέσεως κατά της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως παρήλθε δύο μήνες και δέκα ημέρες μετά την ημερομηνία αυτή, δηλαδή την Παρασκευή 20 Ιουνίου 2003.

12 Η αποστολή, όμως, προς τη Γραμματεία του Δικαστηρίου αντιγράφου της αιτήσεως αναιρέσεως μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου έγινε στις 9 Ιουλίου 2003, δηλαδή μετά την ανωτέρω ημερομηνία.

13 Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 37, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η ημερομηνία κατά την οποία το αντίγραφο του υπογεγραμμένου πρωτοτύπου ενός διαδικαστικού εγγράφου περιέρχεται στη Γραμματεία με οποιοδήποτε τεχνικό μέσο επικοινωνίας διαθέτει το Δικαστήριο, λαμβάνεται υπόψη για τον έλεγχο της τηρήσεως των δικονομικών προθεσμιών υπό τον όρο ότι το υπογεγραμμένο πρωτότυπο του εγγράφου, συνοδευόμενο από τα απαιτούμενα συνημμένα και αντίγραφα, κατατίθεται στη Γραμματεία το αργότερο δέκα ημέρες μετά την εν λόγω ημερομηνία.

14 Εν προκειμένω, το υπογεγραμμένο πρωτότυπο της αιτήσεως αναιρέσεως περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου μόλις στις 21 Ιουλίου 2003, δηλαδή σε διάστημα μεγαλύτερο των δέκα ημερών μετά τη διαβίβαση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Υπό τις συνθήκες αυτές, ακόμη και εάν η διαβίβαση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη Γραμματεία του Δικαστηρίου είχε πραγματοποιηθεί εντός της απαιτούμενης προθεσμίας, η περίσταση αυτή θα ήταν αλυσιτελής, καθόσον ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως αναιρέσεως θεωρείται η ημερομηνία καταθέσεως του πρωτοτύπου, δηλαδή η 21η Ιουλίου 2003.

15 Επομένως, η αίτηση αναιρέσεως κατατέθηκε προδήλως εκπρόθεσμα.

16 Κατά πάγια νομολογία, δεν χωρεί παρέκκλιση από την εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων περί δικονομικών προθεσμιών παρά μόνον υπό περιστάσεις εντελώς εξαιρετικές, τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας, κατά το άρθρο 45, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι η αυστηρή εφαρμογή των κανόνων αυτών ανταποκρίνεται στην επιταγή ασφαλείας δικαίου και στην ανάγκη να αποφεύγεται κάθε δυσμενής διάκριση ή κάθε αυθαίρετη μεταχείριση κατά την απονομή της δικαιοσύνης (βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη της 7ης Μαΐου 1998, C-239/97, Ιρλανδία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2655, σκέψη 7)

17 Η περίσταση την οποία επικαλείται εν προκειμένω το αναιρεσείον και σύμφωνα με την οποία η σκοπιμότητα ασκήσεως αναιρέσεως εξηρτάτο από τη συνέχεια που θα έδινε η Επιτροπή τα επόμενα έτη στην περιεχόμενη στη σκέψη 39 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως διαπίστωση ότι η επίμαχη απόφαση της Επιτροπής αφορούσε μόνο το έτος 2000, δεν στοιχειοθετεί τυχαίο συμβάν ή ανωτέρα βία.

18 Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι ένας διάδικος θεωρεί ότι δεν διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να εκτιμήσει την σκοπιμότητα της ασκήσεως αναιρέσεως μπορεί να δικαιολογήσει την εκπρόθεσμη άσκηση της αναιρέσεως, καθόσον άλλως οι προθεσμίες για την άσκηση αναιρέσεως θα έπαυαν να είναι χρήσιμες.

19 Επομένως, όποιες και να ήταν οι διευκρινίσεις τις οποίες επιθυμούσε να διαθέτει το αναιρεσείον σε σχέση με τη χορήγηση χρηματοοικονομικής συνδρομής για άλλα έτη πέραν του έτους στο οποίο αναφερόταν η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η περίσταση αυτή δεν δικαιολογεί παρερμηνεία του επιτακτικού χαρακτήρα των προθεσμιών άσκησης ενδίκων μέσων, καθώς και του βαθμού επιμέλειας και σύνεσης που απαιτείται εν προκειμένω.

20 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αναίρεση πρέπει να κριθεί προδήλως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

21 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 69 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου το αναιρεσείον θα φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

διατάσσει:

1) **Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**

2) **Το Forum des migrants de l'Union européenne φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 19 Φεβρουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος

P. Jann